

[Niels Andersen.]

kontrolmyndighederne. Der foreligger altså her et område, som det er vanskeligt og bekosteligt for myndighederne at udøve den fornødne kontrol med. Når denne lov nu er til revision, vil det vel derfor være hensigtsmæssigt at gøre et forsøg på at forenkle den nødvendige kontrol. Selv om der i det foreliggende lovforslag foreslås en enklere opkrævningsform, er antallet af udskænkingssteder, der skal kontrolleres, jo fortsat lige stort. Derfor kan det vel være værd at overveje, om ikke denne restaurationsskat kunne pålægges ved kilden, altså ved bryggerierne for øllets vedkommende; for vinens og spiritussens vedkommende har denne tanke næppe nogen værdi, men for øllets vedkommende kunne det meget let lade sig gøre ved at forsyne ølflasken med en særlig etikette — ikke, som det ærede medlem hr. Alfred Bøgh nævnedes, ved at farve øllet. Spørgsmålet er berørt i kommissionsbetænkningen, men det forekommer mig, at den argumentation, der føres frem herimod, er noget tyndbenet, idet de omtalte distribueringsvanskeligheder vel skulle være til at overvinde. En sådan ordning vil betyde en meget væsentlig forenkling af kontroludøvelsen, således at man på dette område kunne indsnævre kontrollen til kun at omfatte bryggeriernes leverancer til restauranterne. Det ville betyde en regnskabsmæssig lettelse for restauranterne samt en indskrænkning, og dermed en besparelse, i kontroludøvelsen. Jeg anmoder den højtærede finansminister om at tage disse betragtning op til nærmere overvejelse.

I øvrigt vil jeg gerne give udtryk for retsforbundets velvillige indstilling med hensyn til en saglig og hurtig gennemførelse af det foreliggende lovforslag med de forbedringer, der eventuelt kan opnås enighed om i udvalget.

Aksel Larsen: Når der er tre regeringspartier og tre regeringsordførere i debatten, kan det undertiden være lidt vanskeligt at finde ud af, hvad der er regeringens standpunkt og bevæggrunde; i hvert fald kan det være vanskeligt, hvis ordførerne udtaler sig på forskellig måde.

Jeg lagde mærke til, at den sidste ærede ordfører sagde, at dette lovforslag er tænkt

som en imødekommenhed fra den højtærede finansministers side over for restaurationsbranchen. Jeg tillader mig at tvivle om, at dette virkelig skulle være årsagen til, at dette lovforslag er blevet fremsat. Jeg mener ikke, man skal fremkomme med lovforslag som en imødekommenhed over for den ene eller den anden branche, og jeg kan ikke se nogen grund til at komme med lovforslag om skattelettelser af hensyn til restaurationsbranchen. Det forekommer mig heller ikke, at noget sådant er bragt til udtryk, hverken af den højtærede finansminister eller i bemærkningerne til lovforslaget. Der siges nærmere noget om, at man har regnet ud, at ved denne nedsættelse af omsætningsafgiften i restaurationer vil man få nogenlunde samme provenu, idet man regner med, at der vil blive købt og solgt mindre, skal vi sige sort øl af restauranterne end ellers. Det er jo det, der er den højtærede finansministers hovedpine, at den høje beskatning på restauranterne har bevirket en faldende omsætning eller har bevirket, at visse restauranter — hvad åbent erkendes — har skaffet sig deres øl uden om toldvæsenets kontrol; så er skatteskruen altså gået over gevind, og så foretager man denne nedsættelse. Jeg tror altså ikke på, hvad den sidste ærede ordfører sagde om den højtærede finansministers bevæggrunde til at fremkomme med dette lovforslag. Jeg tror simpelt hen, det skyldes, at man vil søge at sikre sig mod yderligere nedgang i skatteindtægten.

Nu er mit parti af den opfattelse, at skatterne i dette land er høje nok. Det betyder ikke, at vi mener, alle skatter bør nedsættes; men vi finder, at man på det område, vi her behandler, udmærket vel kunne nedsætte skatten og samtidig simplificere hele skattesystemet. Jeg tror ligesom andre ærede ordførere ikke på, at den ekstra forhøjede afgift på spiritus, vin og øl, der sælges på restaurationer, bidrager til at fremme ædrueligheden. Jeg er ganske vist fuldt ud klar over, at den spiritusbeskatning, vi har her i Danmark, og som er vokset langsomt frem til temmelig stor højde i den tid, jeg har levet, har været medvirkende til at fremme ædrueligheden; men jeg tror ikke, det virker fremmende på ædrueligheden, at der er en ekstra høj